

kulását azzal akarja szolgáltni, hogy «hozzáférhetőbb modorban, jórészt elbeszélések, példák, epizódok keretében a magán- és köznevelés feladataira, eszközeire» mutat rá. A családra kíván hatni. Reméljük, hogy a szerkesztő nagy jóakarata az iskolára közvetlenül is hatni tud.

Kereskedelmi Szakoktatás (XXI. évf., 1912—13., szerk. Antalfi Artur). 6. szám. Két cikk a magyar nyelvi és irodalmi oktatásnak a kereskedelmi iskolában való félszeg helyzetével foglalkozik. *Herzfeld M.* olyan változást kíván, amely után tanuló és tanár is érezze e tantárgynak az egész tanulmánykörbe való beletartozását; nagyképű címek helyett kevesebb, de őszintébb és igazabb tudást adjanak. *Heger F.* pedig a baj okát abban látja, hogy a kereskedelmi iskola magyar irodalmi tanterve tulságosan a középiskolai tanterv hatása alatt áll.

Magyar Középiskola. 3. szám. *Lakatos V.* befejezi a középiskolai reform vezetőgondolatairól szóló összefoglalását, anélkül azonban, hogy a hazai törekvések irányait jellemezte volna. — *Zibolen E.* Ostwald biográfiai módszerét ismerteti, *Ruska* füzetere (Schulelend und kein Ende 1911.) hivatkozva. — *Mátrai R.* a kinematográf iskolai értékesítését ajánlja. — *Lányi E.* és *Vucskits J.* között a művészi nevelés és a zenei oktatás viszonya vita tárgya. — *Nagy József* a hamburgi reáliskolákban szerzett tapasztalatait közli, nem nagy elragadtatással.

Magyar Társadalomtudományi Szemle. 3. szám. *Pauler Ákos* Széchenyi társadalmi erkölcstanát jellemzi. Két erkölcsi meggyőződés szabályozza Sz. minden törekvését: egyrészt a bátor önértetből fakadó önbizalomnak, másrészt a folytonos önbírálatnak követelménye. «A munka moráljának megteremtése Sz. életének és tanításának abszolút eredménye, amelyet csak az vallhat, aki hisz az életben; saját erejében és a jövőben. Addig vagyunk az ő követői, míg ezt a hitet akarjuk és tudjuk vallani».

Nemzeti Kultúra. 2. szám. *Molnár Viktor* (A magyar kultúra fejlődésének útjai) e tételeket állítja fel: 1. hazánk kulturája minden más és közelebbi meghatározás nélkül csak magyar lehet; 2. fejlesztésében bizonyos egységességre és állandóságra van szükség; 3. a magyar kultúra közönsége ellen törő partikuláris kulturákat a saját erejökre és szabadságokra kell bízni s minden erőnket a magyar kultúra megerősítésére fordítani. — *Kemény Gábor* az elemi iskolából a gimnáziumba átmenő részére az elemi 4. osztály után előkészítő, egyéves tanfolyamot kíván a gimnáziummal kapcsolatban és sürgeti

a két iskolafok embereinek sűrűbb érintkezését, amire a gyermek-tanulmányozást látja kedvező területnek. — 3. szám. *Vadaj J.* a genfi szüneti tanfolyamot ismerteti. — *Mutschenbacher Gy.* a középiskolai zeneoktatásról mond el tanulságos gondolatokat s a kerületi énekversenyek megvalósítását ajánlja. — *Pál E.* társadalmunk betegségeiről kezd cikksorozatot.

Új Élet. 2. szám. *Schaffer K.* az iskolásgyermekek idegrendszeréről, *Weszely Ö.* a tanítók továbbképzéséről szóló fejtegetéseit folytatja. — *Varsányi G.* Berlin nevelés- és oktatásügyét ismerteti, Budapest viszonyaival is összevetve. Eredménye az, hogy fővárosunk oktatásügye nem áll mögötte amannak, de sok a pótolni való az iskolánkívüli tanítás terén, ami a társadalom feladata, mert a hatóság nem tehet mindent. — *Balázs B.* a berlini kiállítás tanulságaiból a dolgoztató tanítás (Arbeitsunterricht) és az analitikus tanítás (Heimatsprinzip) kilátásait fejtegeti. A dolgoztatástól erkölcsi megújulást vár; az analitikus tanítás legnagyobb eredményének meg azt tartja, hogy a különböző tárgykörök nem mereven elkülönülten állanak egymás mellett, hanem sokszor egymásba kapcsolódnak. — *Seinig O.*-nak A beporzás csodái című mintaleckéje azt mutatja be, hogyan irányítja a népiskola VI. osztályának figyelmét belső folyamatokra. A tanító rajza jut nagy szerephez.

Uránia. 4. szám. *Molnár Viktor* (Iskola és élet) köznevelésünknek azt a hiányát fejtegeti, hogy éppen az a része nagyon szervezetlen, amely a nép anyagi, gazdasági érdekeit volna hivatva szolgálni; hiányos a természettudományi oktatás és egész közoktatásunk annyira elméleti és elvont, hogy az önálló gondolkodást és gyakorlati érzéket eltompítja; a nemzetgazdaság legelemibb ismereteit sem tanítják, holott ez a műveltséghez tartozik. Az iskola nem élhet kínai falak között, bele kell illeszkednie a társadalom mai életébe, mely rohamosan halad az új lehetőségek, a fejlődés ezer útja felé. A nemzeti vagyonosodás a nemzeti erősödés útja; ezt kell az iskolának is szolgálnia. Az Uránia-Egyesület feladata, hogy a társadalom gondolkodását ily irányba vezesse a maga gyakorlati eszközeivel. — *Rácz L.* Erdélyi János sárospataki működését kezdi ismertetni. E. 11 évig volt ott a bölcsészeti és neveléstan tanára.

Vatra Școlară (VI. évf., 1913., szerk. dr. Stan V. és dr. Roșca P., Nagyszeben). A 2. szám cikkei: *Roșca P.*, Az egyén és a faj fejlődése; *Pipos P.*, Rousseau rendszerének kritikája (hiányait mutatja ki); *Dădo P.* gyakorlati tanítást közöl; *Bembea*, Egy gör. kel. iskola